

Milan Dunđerski PRAZAN SPOMENIK

O.

Ti čutiš te sate
Ostrva prostrta ko vreće za spavanje
Labudovu krv u Mlečnom putu
ili-dok sa prošlih staza
Talas od antena što se pruža
Stiže samotnike
Ti posmatraš more
Svetlo oko luke
Vazda
Značenje to nedosežno

Dok ih pominješ u hladnoj sobi
Ili šetnji
Zagledan u izloge knjižara
Pod strejom
Pod mermernim prozorima njihovih soba
Ti nesiguran boraviš

Kad ih prizivaš
Što dovoljno sećanje su tog sveta
Iz događaja
Iz slike kad odjeknu
U njima iznenadno komešanje
Slagati tad započinješ

Oblik kad im daš
U kretanju neometnom
Prečišćenoj reči
Ili čvrstom znamenju

T a d i m s e i t i mirno prikloni i nestani

2.

Nakon krhotina dana
Kosmička kiselina
Liže fasade i lica
I kroz suprotnost svetla
Šum tek ostavlja

Iz pazuha nametljivih statua
Pruža se lišaj i mahovina
Senke klize dvorištem grada
I sivi evnuh pronosi otuden pol

Tu vreme je za govor
Reč što preobličava
Ali tek žamor
Na odsutnoj usni se javlja
I zamire
Crtež to
Do nedavno sebi nalik
Uz drugu stranu zida raste
Sa tačkom iz koje zjapi poništenje

Otvori prozor
Tvoj poslednji dan
Puni se u žrvnju dosade
Tvoj poslednji dan
Hrana u novine zamotana
Voda kojom se lik razliva
Još pred strpljivo pripremanim znakom
Sat noći i punina
U zglobu doba
Začinju plod
I prolaz se otvara
Kroz pretpostavljene predele
I sjaj grada diže
U obličju spirale
Prostrana ishodišta

Tako smo sedeli na trgu sa spomenikom i barom
Uz reku što dotiče iz prastare priče
I puzavica nam je već dosegala grla
I kao da se sve zaboravilo
Pod lukom žestine smo boravili
Zalud ječe mašine zadovoljenja
I osamljena pesma ispod mosta
Činilo se
Nigde oduške okončanja
Što odsutnost daje
Još pismo i pisma
Taj lomni tron
Na kom naličje zablista
Na postrojenju isprednjema talasa

‘ ponekad nestanemo priklonjeni misli
Da hrana smo tek sopstvenoj bolesti

3. (zatvoren bazen)

U odmerenom luku
Dubini upućen
Ti napuštaš telo

To igra je
Sasvim prepoznatljiva

Dok posmatraš talase
Sjaj što dolazi
S padine vinograda
Ili onu sa zvukom
Što se sliva i
Ograđuje tišinu
Osporena disanja
I u neizbežnoj svečanosti vode
Ti ponavljaš
To igra je
Kojoj pravila predstoje

Samo zamah
Probiti se
Ići dalje
I veštim pokretom ruke
Što kruži nad mapom
U boji platna
Na kom dozrevaju lokvanji
I osipa se obala
Zacrutati
Pocepati

I doista
Samo kratke zabeleške
Pitanja
Fetiši
Noa-Noa miris
Kao u sećanju konzerviran
I sada
»Gde si ti
Dakle
Na kraju«
Ili ja
Kad hleb
Na sto postavljen bi
Nikad tako stvaran

4. («a mon ami»)

Na dodir
Kojim započinješ
Neproverenu veštinu
Kao tamni glas
Što kruži po salama
Umnožava se pokret
I grčeviti skok u meso
Najzad
Sa obe strane
Tvoje neprozirno lice bdi
I tamni kao kamen
Kao kamen na kom
Nevešti crteži
Fotografije
I novi hodočasnici
Što sa nešto od ljubavi
Staromodno i trajno
Ostavljaju znake
Okolo kojih priča kruži

Iz ove teskobe
Završne bolnice
Sasvim lako nas dostižu
Splin slike nokturna
Pesme bulevara i propovedi
Opomena što lovi
Sa kontrolnih uređaja
Nazad
Nazad
Ovde pritisnuti
B6
Kroz zavese svetlo ekrana
Se probija
Kako samo
Uzavajane sanjate